

VACCINEREN - DE TIJDEN ZIJN VERANDERD

Dierenartsen hebben eind november 2006 een schrijven van Intervet ontvangen waarin vermeld staat dat naast de Rabiës enting nu ook de cocktail enting van het merk Novibac officieel geregistreerd staat voor 3 jaar.

Gegarandeerde werking 3 jaar Nobivac:
Rabiës, Hondenziekte, Parvo, HCC leverziekte

Gegarandeerde werking 1 jaar Nobivac:
Weil/Leptospirose, Kennelhoest, Parainfluenza

Er bestaat geen twijfel over het feit dat het vaccineren tegen (dodelijke) infectieziekten in de afgelopen 20 jaar veel ellende heeft voorkomen bij onze huisdieren. Met name hondenziekte, parvo en kattenziekte komen dankzij het vaccinatiebeleid niet tot nauwelijks meer voor.

Toch hoor je steeds vaker het standpunt dat jaarlijks vaccineren overbodig is. Dat komt omdat vaccins de vorming van antistoffen tegen besmettelijke ziekten stimuleren. Deze antistoffen blijven jaren in het systeem, waarschijnlijk het hele leven. Het enige wat de jaarlijkse vaccinatie doet, is het inbrengen van virussen die worden uitgeschakeld door de reeds uit de eerder gegeven vaccinatie opgebouwde antistoffen; er vindt dus geen aanvullende bescherming plaats.

De richtlijn van eens in de drie jaar vaccineren wordt gezien als een concessie van de wetenschap, ten opzichte van de dierenartsen die een hoop inkomsten moeten missen wanneer men hun huisdier niet meer jaarlijks laten vaccineren.

Vaccins kunnen bijwerkingen hebben.

De laatste tijd komt zelfs steeds meer de mening naar voren dat het eens per drie jaar vaccineren van uw hond of kat nog teveel van het goede is. Reden hiervoor is dat ook in dit geval de in het lichaam aanwezige antistoffen het virus in het vaccin uitschakelen en er dus niet meer antistoffen geproduceerd worden.

Wat zijn mogelijke bijwerkingen?

B en/of T cel immunodeficiëntie

In de menselijke geneeskunde wordt gewaarschuwd voor het vaccineren van kinderen met levend virus als deze lijden aan B en/of T cel immunodeficiëntie, of als deze aandoening in de familie voorkomt. De vaccinaties kunnen bij deze patiënten de dood tot gevolg hebben. Kenmerken die er op kunnen duiden dat iemand aan deze aandoening lijdt zijn immunodeficiënties zoals ademhalingsallergieën, voedselallergieën, eczeem, huidaandoeningen, neurologische beschadigingen en

hartaandoeningen. Ook dieren kunnen lijden aan B en/of T cel immunodeficiëntie of uit een lijn komen waar deze aandoening voorkomt. Het is daarom logisch om het risico van vaccinatie ook bij dieren zoveel mogelijk te vermijden en niet meer te vaccineren dan strikt noodzakelijk is.

Immuunsysteem

De laatste jaren wordt het steeds duidelijker dat vaccinaties een negatief effect kunnen hebben op het immuunsysteem. In 1983 hebben Frick en Brooks een onderzoek uitgevoerd met twee groepen honden, die aanleg hadden tot atopische dermatitis (allergische reactie van de huid op stoffen uit de omgeving). Eén groep honden werd blootgesteld aan een allergeen (stuifmeel) en daarna gevaccineerd. De honden vertoonden geen reactie.

De tweede groep werd gevaccineerd alvorens aan het stuifmeel te worden blootgesteld. Deze groep kreeg wel reacties: dermatitis, en ook conjunctivitis (bindvliesontsteking).

Maagdarmproblemen

Wetenschappers uit Groot-Brittannië en de Verenigde Staten beweren dat het levend virusvaccin de veroorzaker is van het de ziekte van Crohn (chronische darmontsteking). Ontstekingen van het maagdarmkanaal zouden een bijverschijnsel van het vaccineren zelf zijn, niet van een bepaald soort vaccin.

Overgevoelighedsreacties

R. Brooks van de Commonwealth Serum Laboratories Limited meldt in zijn artikel getiteld 'Adverse reactions to canine en feline vaccins' uit 1991 de volgende reacties van honden op vaccinaties: rusteloosheid, overgeven, diarree en kortademigheid. In sommige gevallen zou het uiteindelijk tot bewusteloosheid en dood leiden.

Tumoren

Steeds vaker moet worden vastgesteld dat op de plek van een vaccinatie zich een tumor ontwikkelt. De tumoren ontstaan door het gebruik van geïnactiveerde entstoffen (dode entstof dus). Door een chronische ontstekingsreactie op de plaats van de enting, wat veroorzaakt wordt door het adjuvans (toegevoegde stof, die de werking van het vaccin ondersteunt), kunnen bepaalde type tumoren, ook wel fibrosarcomen genoemd, ontstaan.

Wat weten we over vaccinaties?

De diergeneeskunde (ook de alternatieve diergeneeskunde) kan tegen een aantal agressieve virusziekten zoals hondenziekte, parvo en kattenziekte niets doen op het moment dat de ziekte uitbreekt en er onvoldoende immuniteit bij de hond of kat bestaat.

De preventieve werking van vaccinaties is wetenschappelijk bewezen. Een vaccinatie beschermt niet altijd 100%. Een voorbeeld daarvan is de enting tegen niesziekte bij de kat.

De preventieve werking van homeopathische en/of isopathische middelen die als alternatief voor vaccineren worden gebruikt, ook wel nosoden (gepotentieerd ziektemateriaal) genoemd, is (nog) niet wetenschappelijk bewezen.

Vaccinaties belasten de weerstand van een dier. Een homeopathische behandeling werkt bijvoorbeeld na een vaccinatie minder goed.

Vaccinaties kunnen nadelig werken op het immuunsysteem van een dier. Na een vaccinatie wordt in een klein aantal gevallen chronische storingen van de luchtwegen en het maagdarm kanaal waargenomen

Bepaalde kwaadaardige tumoren en bloedziekten worden steeds vaker in verband gebracht met vaccineren.

Het is niet uitgesloten dat reacties op vaccinaties nog niet als zodanig worden herkend. We zien het niet of we brengen het niet in verband met de vaccinatie.

Ziektes tengevolge van het vaccineren (vaccinoses) kunnen niet altijd met succes worden behandeld.

Met beleid vaccineren

Je huisdier vaccineren is dus niet zomaar even een prikje halen. Er moet goed nagedacht worden over welke vaccinaties nodig zijn en hoe vaak. Dit is afhankelijk van de situatie van uw huisdier en zijn omgeving. Wat is de besmettingskans? Hoe agressief is het virus? Hoe oud is het dier? Het volgende is dan ook in overweging te nemen in uw besluit hoe vaak en waartegen u uw huisdier wilt enten:

Alleen gezonde dieren vaccineren

Een gedegen lichamelijk onderzoek alvorens te vaccineren zou standaard gedaan moeten worden. Indien een dier gezondheidsproblemen heeft, moet men uiterst voorzichtig zijn met vaccineren, daar dit meer ellende dan voordelen op kan leveren.

Een hond die ziek is (diarree, braken of wat dan ook) en tegen zijn entingsdatum aanzit, mag **NOOIT** in die staat worden geënt. Wacht eerst tot het dier volledig beter is en stel het minimaal een aantal weken uit. Ook is het niet verstandig tegelijkertijd met de enting te ontwormen.

Honden op Antibiotica-kuren mogen ook NOOIT tegelijktijdig worden geënt of ontwormd.

Het is verstandig om honden met epilepsie of andere auto-immuunziektes helemaal niet te enten.

Niet te jong en niet te oud

Is het dier te jong, dan heeft het waarschijnlijk nog antistoffen van de moeder in het lichaam die de vaccinatie teniet doen. Bij oudere dieren kan de aanslag van een vaccinatie op de weerstand grotere gevolgen hebben, daar de weerstand bij oudere dieren verminderd.

Dode entstof

Jonge pups en kittens, oude honden en katten, gevoelige dieren (bijvoorbeeld die eerder een entreactie vertoonden) zouden met dode entstof gevaccineerd kunnen worden. Deze vaccins zijn minder belastend op de afweer. Echter, dode vaccins zijn wel veiliger, maar resulteren in een mindere immuniteit voor een kortere periode.

Niet te vaak

Omdat we de laatste jaren steeds meer te weten zijn gekomen over de reactie van het afweersysteem op vaccinaties, kan het aantal entingen tegen ziektes als bijvoorbeeld honden- en kattenziekte verlaagd worden naar eens in de drie jaar. Na 2 - 3 entingen is vaccinatie voor de rest van het leven vrijwel zeker niet meer nodig; vooral niet als de besmettingskans gering is.

Alleen indien nodig

Het valt aan te bevelen niet te enten tegen ziekten, die geen gevaar vormen of een zeer mild verloop hebben.

Reacties vastleggen

Het is van belang om de reacties op een enting, eg. in een periode van 3 - 6 weken na de enting, vast te leggen. Deze informatie kan later van pas komen.

Gevoeligheid verschillende rassen

Bepaalde rassen zijn gevoeliger voor entreacties en/of storingen in het immuunsysteem.

Niet naast homeopathie

Gedurende een periode van circa 3 - 6 weken vóór of ná homeopathie kan er beter niet gevaccineerd worden. De werking van de homeopathische behandeling wordt door een vaccinatie verminderd of te niet gedaan.

Geraadpleegde literatuur:

- a. Are we vaccinating too much? Door Catherine O'Driscoll
- b. Vaccineren wij teveel? Samenvatting van het artikel van Catherine O'Driscoll vertaald door J. van der Wijk
- c. Vaccinaties. Westerhuis - kliniek voor gezelschapsdieren.
<http://www.uwdierenkliniek.nl/>
- d. Behandelingsmogelijkheden voor gezelschapsdieren met kanker door Drs. J. de Vos en Dr. S. Verschuren. www.ottenhorst.nl

Nog meer belangrijke onderzoekers mbt overvaccinatie van onze huisdieren:

<http://www.news.wisc.edu/story.php?get=8413>

<http://www.itsfortheanimals.com/DODDS-RESUME.HTM>

Al deze resultaten van eerlijke onderzoeken van geleerden vanuit de USA zijn inmiddels ook tot Europa doorgedrongen. Goede nutritionele voeding (op basis van een carnivorendieet) en zo min mogelijk enten, dat is de enige manier om een ras 'gezond' te houden en in die zin te verbeteren.